

POSUDEK VEDOUcíHO ZÁVĚREČNÉ PRÁCE

I. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název práce:	Národní knihovna v Praze
Jméno autora:	Kristína Pevná
Typ práce:	diplomová
Fakulta/ústav:	Fakulta stavební (FSv)
Katedra/ústav:	k 129
Vedoucí práce:	Radek Zyan
Pracoviště vedoucího práce:	k 129

II. HODNOCENÍ JEDNOTLIVÝCH KRITÉRIÍ

Splnění zadání práce	splněno
----------------------	---------

Aktivita, kreativita a samostatnost při zpracování práce	A - výborně
--	-------------

Kvalita architektonického/urbanistického řešení včetně funkčního a prostorového uspořádání	A - výborně
--	-------------

Kvalita technického řešení	B - velmi dobře
----------------------------	-----------------

Úplnost, srozumitelnost a grafická úroveň práce	B - velmi dobře
---	-----------------

III. CELKOVÉ HODNOCENÍ A NÁVRH KLASIFIKACE

Diplomní projekt Kristíny Pevné řeší velmi obtížnou úlohu novostavby národní knihovny pro 21. století do neméně obtížného místa u nábřežního vyústění Revoluční ulice. Návrh vychází z velice precizního předdiplomního projektu, který Kristína zpracovávala společně s Lukášem Bakšim a který řešil revitalizaci širšího území v oblasti Dvořákova nábřeží a Nábřeží Ludvíka Svobody. Společně s kolegou Bakšim důsledně analyzovali jednotlivé urbanistické uzly lokality a v místě mezi Lannovou ulicí a nábřežím se rozhodli pro vložení nového duchovního epicentra území - kombinaci budov vysoké školy a národní knihovny a mezi ně vložili nové náměstí. Snahou tak bylo prostor v oblasti Nových mlýnů povýšit z dnes v zásadě dopravního uzlu na městský prostor obdobného významu, jako jsou po břehu řeky Palackého náměstí, vyústění Národní třídy a Palachovo náměstí. Podle vedoucího samozřejmě na jednu stranu kontroverzní námět v místě dnešní nezastavěné části při Nábřeží Ludvíka Svobody, ale vzhledem k významu místa v kulturní a institucionální topografii města zcela adekvátní. Během předdiplomního i diplomního projektu bylo zcela zřejmé, že posluchačka je velmi cílevědomá, aktivní, samostatná, nepostrádá kritické tvůrčí myšlení i kritické myšlení vůči sobě samotné, což tedy rozhodně není samozřejmostí. Její výsledný návrh národní knihovny ale nakonec docela samozřejmým a nenuceným dojmem vyznívá. Dům je i při své velikosti koncipován přehledně a logicky, urbanisticky vytváří promyšlené veřejné prostory, například vstupní piazzetu na rohu Revoluční a Lannovy ulice. Dominantu celého řešení tvoří automatizovaný sklad knih v západní části knihovny směrem k Revoluční ulici. Hlavní budova má potom jednoduchý obdélníkový půdorys a v něm 2 dvorany přes 6 podlaží od 2. do 7.np s horním přirozeným osvětlením. Vertikalita zejména skladové části objektu je určitou hrou s tématem univerzálních nadmateriálních hodnot společnosti, severozápadní věž knihovny tedy vnímám jako jakýsi pomyslný maják vzdělanosti. I přes hmotovou monumentálnost celého domu nepůsobí ani v dálkovém pohledu od Pražského metronomu arogantně a z pohledu od rampy k náplavce pod Dvořákovým nábřežím působí velmi přirozeným dojmem a ve své celkem abstraktní podobě evokuje různé asociace na soudobou i historickou architekturu.

Provozně je dům přehledný, západní část je sarkofág na knihy, východní část je schodišťová nálevka se stupňovitými studovnami naproti vysoké škole Lukáše Bakših a hlavní prostřední část je věnována veřejnosti a pracovištím zaměstnanců. Je sympatické, že provozní rébus této budovy - kam s knihami - je v práci elegantně vyřešen tím, že je z něj vytvořen hlavní motiv domu - s archivací knižního fondu nad úrovní terénu.

Automatizovaným skladem knih projíždí prosklený výtah na horní vyhlídku - zajímavý autorský počín. Určitou diskuzi by možná zasloužil rozvrh provozu po výšce hlavní budovy - 2.+3.np je věnováno zaměstnancům a až vyšší podlaží návštěvníkům v čítárnách a studovnách. Znamená to tak například, že impozantní schodiště 1.11 ve vstupní dvoraně jde přes 2 služební podlaží a až od 4.np opět slouží plně veřejnosti v čítárnových podlažích. Drobným provozním lapsem jsou samostatné vchody k vyhlídce a do knihovny - 2 provozy, samostatný personál, zbytečné náklady, bezpečnostní komplikace apod. Vzhledem k PSP by objekt nemusel mít téměř žádné parkování, posluchačka umísťuje do suterenu 66 stání - dimenzování parkingu a dopravní obsluhy vůbec by v takto unikátní budově bylo zcela jistě předmětem nejdříve odborného sympózia, je tedy potřeba brát jen jako hrubý draft k potenciální diskusi.

Při takto rozsáhlém provozu by mělo být součástí projektu alespoň schematické vyznačení tras hlavních provozních součástí - personálu, veřejnosti a knih. Vedoucímu například není zcela zřejmé, jak putují knihy ve větším objemu z domu ven a naopak.

Řešení budovy národní knihovny by mělo být i po technické stránce demonstrací špičkových technologií a nejnovějších energetických trendů. Dům by tedy měl mít pasivní standard, rekuperaci vzduchu, zelené střechy, inteligentní fasády, recyklaci všeho myslitelného, vlastní elektřinu z fotovoltaiky, zdržování a zpětné využití dešťové vody apod. Rozsah už základní práce je ovšem natolik enormní, že v technickém řešení vedoucí očekává jen

POSUDEK VEDOUCÍHO ZÁVĚREČNÉ PRÁCE

vymezení základních technických bloků a orientačně realistický konstrukční systém. Žb. monolitický skelet v základním rastru 8x8 metrů plus ztužující tubusy výtahů a schodišť toto splňuje, u technologické části upřímně vedoucí neumí v celé šíři kompetentně posoudit, nejasný mu je zejména kapacitní pohyb knih jak je uvedeno výše.

*Celkově je práce obsáhlá, v zásadě úplná, na výborné grafické úrovni. V architektonické části chybí půdorys suterenu, ten je tak až v technických přílohách. I přes výše uvedené dílčí nedostatky je práce vysoce nadprůměrná, Kristína Pevná je výborně připravená na architektonickou praxi. Předloženou závěrečnou práci hodnotím klasifikačním stupněm **A - výborně**.*

Datum: 16.6.2019

Podpis: